

Publicerad 2015-10-22 01:39 av Svart svan

Utsidans jag

En skälvning rister min själ när mitt jag börjar inse att jag blott är utsidan av det som döljs bakom orden som formas i nuet som svar på de tankar som flyter ur djupet av självet

Själv har jag alls ingen koll på vart flödet skall ta mina ord genom min högra hjärnhalvas undermedvetna kanaler och rymder som tänks genom tidernas eviga färger och former och festliga minnen av kärlek och stunder då livsglädjen rann som ett vatten förbi mina vidöppna ögon och nyfikenhet...

Tyngre och värre blir dock dag för dag världens sorger och lidande som kommer vandrande hitåt och hemåt mot mitt och de mina som fött mig och närt mig igenom min utveckling mot vad som väntar därframme i livet som levs utav de som har råd att förverkliga drömmarna som de törs visa för alla som lyssnar och tittar och läser och känner och luktar och smakar på det som nå'n annan har skapat för ingenting annat än lusten att leva sitt liv till den yttersta gränsen utav sin förmåga som ödet har kopplat ihop...

Gudar och urgamla seder och bruk från den analfabetiska delen av mänsklighetspoolen de kommer och går såsom skuggor från bibelns berättelser om svunna tider på julottans vintriga morgnar och flimrar förbi TV-skärmen och tidningens uppslagna sidor och databehandlingens youtubesequenser från Ungern och Syriens flyktingbehäftade grannländers tärtlägers gråtande utsvultna våldtagna människomassor som nu är på flykt...

Siffror från bankernas vinster de blandas med alla miljoner som nu väntas komma till norra Europas mest lagoma land som har fred sedan tvåhundra år bak i tiden och har klarat av att besegra de inre demonerna som verkar plåga de flesta som lider utav alla möjliga konstiga psykiska drag utav både det ena och andra som bolagen vill medicinera bort ifrån själen hos dem som ej ännu har tagit sig tid att studera sin innersta kärna i ljuset av HBTQkänslans dubbelhets-strålkastarskenhelighet...

Hoppet om framtidens inre belöningar lever dock vidare trots alla föraningar om ett snart förestående utvidgat gap mellan samhällets nya aktörer och forntidens gamla stofiler som än lever kvar här bredvid mig i nuet och minnet och drömmen som ännu ej har sett sin chans att förverkligas trots att jag upplevt den bästa av världar som erbjudas kan utanför sinnessjukhusets skamliga gränser där alla protester förtigs och förpassas till undermedvetenhetens dunkla tankar om känslor av stolthet som spricker och släpper in norrskenets ljus...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Svart svan med Poeter.se id #29520 innehar upphovsrätten